

אגדות קאהיר

סמדר פרי (עם נגואה פואד)
רק לא בבגדיריקוד

יש זמרת שתמורת סכום השווה ל-100 ל"י, מוכנה לשיר שיר מיוחד לשלום. הלך רוני לבדוק את העניין. הוא שלח אל הזמרת את סכום הכסף והיא פצחה מיד בשיר תהילה לשלום. רוני עוד לא הספיק להרגע ואורה אחר במועדון, שלח לזמרת מתת גם הוא. בו במקום פצחה הזמרת בשיר הקורא לשחרור פלסטין מידי הישראלים.

הכתבת לעניינים ערביים של על המשמר, סמדר פרי, קיבלה בעת שהותה בקאהיר טלפון מהאמרגן הישראלי מילין פלד. הוא ביקש ממנה לברר אם ניתן יהיה להחתים את נגואה פואד, גדולת רקדניות מצריות, לסיבוב הופעות בישראל. סמדר ביקשה להתפגש עם נגואה, המופיעה במועדון של מלון שרתון, ומסרה לה את ההצעה. "כשיהיה שלום, אופיע בישראל", הבטיחה הרקדנית שנבחרה בשעתו להופיע בפני הנרי קסינג'ר, ג'ר בעת ביקוריו במצרים. אבל על התחייבות לא היתה מוכנה לחתום. היא סרבה גם להצטלם עם סמדר בבגדי הריקוד שלה, התייצבה לצידה בתלבושת מלאה. "התחלת עם קסינג'ר", אמרה לה סמדר, "ושוב את מופיעה בפני יהודים".

הכתבת לעניינימפלגות של שידורי ישראל, שרה פרנקל, הספיקה לשהות בקאהיר רק לילה אחד. למרות השעה המאוחרת יצאה עם כל הבאים להנות מזכרות כדי להביא הביתה מזכרות ממצרים. כל העתונאים התנפלו על המזכרות הרגילות. שרה הבחינה כי בעל החנות הסתיר מאחורי הווילון בחנותו צלחות עץ משובצות בצדף. דווקא אותן חמדה עינה. אלא שהובנים בחנות סרבו למכור לה צלחת אחת לרפואה. כל הפצרותיה לא הועילו. גם כשהזועק בעל החנות הוא התעקש: "את אלה לא מוכרים". באישה פנתה שרה אל אישהביטחון המצרי שליווה אותה ושאלה: "מה עושים כדי לשכנע את בעל החנות למכור לי את הצלחת?" אישהביטחון ניגש אל בעל החנות, לחצת משהו על אוזנו וזה הסכים למכור את הצלחת במחיר של 15 דולאר.

ברוך חזרה למלון ראה שלמה נקדימון, הכתב המדיני של ידיעות אחרונות, את הצלחת שבידי שרה פרנקל. גם נפשו יצאה לצלחת שכי זאת. החזירו את המננית לשוק. כל החנויות היו כבר סגורות. אבל שרה גילתה תושיה. היא פנתה אל אישהביטחון המצרי שסייע לה והציגה את נקדימון בפניו: "אולי תעזור גם לו? גם הוא רוצה צלחת!" אישהביטחון הפעיל שוב את מילותהקסם שלו. הוא הצליח לשכנע את בעל החנות לפתוח את חנותו ולמכור גם לנקדימון צלחת משובצת צדף. אבל היא היתה קטנה יותר ומחירה רק 12 דולאר.

לפגישת בגין וסאדאת באיסקעליה, הביא הצלם שבתאי טל, איש השבועון הגרמני שטרן, בישראל שלוש תמונות צבעוניות. היו אלה תמונות מפגישת סאדאת-בגין בירושלים, שנשלחו ממערכת השבועון הגרמני כתמנה לשני המנהיגים. טל ביקש מבגין וסאדאת לחתום על שלוש תמונות. תמונה אחת שמר לעצמו ואת השתיים האחרות מסר להם. אבל בגין חזר בלי תמונת-מזכרת לארץ. סאדאת שמר לעצמו את שתי התמונות והותרות.

מאז חזרה המישלחת הישראלית לוועדת קאהיר, מוצפת הארץ באגדות וסיפורים על ימי קאהיר העליונים שהיו נחלתם של כל הישראלים שביקרו ושהו במצרים. כמה מהחוזרים כבר עורכים סיבובי הרצאות בליווי שיקופיות, ואילו אחרים, ששהו על אדמת מצרים יום וחצי, הפכו כבר מונוחים לדעתהקהל המצרית. להלן כמה מהסיפורים המסופרים בפי החוזרים מקאהיר.

הצלמים משה מילנר ורחמים ישראלי, ניצלו כמה שעות פנאי בהן לא נאלצו לכוון את עדשות מצלמותיהם ויצאו לראות את הספינס. במרחק לא רחוק ממנהיגהאוס. איך שהם מתקרבים אל הספינס ומתפעלים ממנו, הבחינו בהם שני צעירים מצרים שהסתובבו במקום. כשגילו כי השניים הם תיירים מישראל, הפגינו את ידידותם ואף הציעו לשמש להם מורי-דרך חנים באזור הפירמידות. שוטר מצרי מזויין שעמד מהצד הבחין במתרחש והתערב. "אתם זקוקים ודאי לליווי", אמר לשני הצלמים הישראלים.

"לא, תודה", אמרו לו השניים, "אנחנו מרגישים את עצמנו בטוחים בהחלט". אבל השוטר נצמד אליהם. בגיד עפעף אחד סילק מעליהם את שני מורי-הדרך המתנדבים ולא עזב אותם עד שסיימו את הסירוב במקום. בסתרליבם כעסו הצלמים על השוטר המצרי שמנע את התפתחות הידידות שנוצרה בינם לבין שני הצעירים המצרים. למחרת, כשחזרו אל הספינס, הבחין בהם אותו שוטר מצרי, שהרגיש ככל הנראה בכך שלא היו מרוצים מהליווי שספח עליהם. "אתם יודעים למה ליוויתי אתכם אתמול?" שאל את מילנר וישראלי.

"לא", הודו השניים.
"שני אלה שנצמדו אליכם", הסביר השוטר, "הם גדולי הכייסים של גיזה".

קציני הביטחון המצרים ודאי מנסים עד היום לתהות על קנקנה של קופסת הקרטון הקטנה והי שחורה, שהותירו אחריהם הישראלים ששהו בי מנהיגהאוס. כדי להקל עליהם את המאמץ אפשר לגלות כי אין מדובר במתיק-האזנה מתוחכם. אלא בסך הכל ב"בית" של תפילין, השייד לעורך עיתון. "אלתר ולנר", ולנר, שליווה את מנחם בגין בטיסתו לאיסקעליה, לא סמך על כך שבגין ופמלייתו יחזרו לישראל באותו יום, על פי התוכנית. הוא נטל עימו טלית ותפילין למקרה שיצטרך להתפלל שחרית על אדמת מצריים. ואמנם הביקור התארך וולנר וזה בהישג בלעדי: הוא היה הישראלי הראשון שהתפלל, עטוף טלית וכרוך תפילין, בצל הפירמידות.

לעומתו שכה עורך הצופה, דון-יחיה שב"תאי דניאל, להביא עימו טלית ותפילין, ביקש להשתמש באלה של ולנר, אלא שאז כבר עמדה פמליית העתונאים לצאת מקאהיר חזרה לאיסקעליה. לא עזר דבר, כולם נאלצו להמתין עד שגם דניאל יסיים את תפילת שחרית שלו בצל הפירמידות. אלא מרוב שהאיצו בו, שכה את בתי התפילין של ולנר בקאהיר.

אגב, הדתיים שבפמלייה שליוותה את מבנם בגין לאיסקעליה, מצאו את עצמם במצב מבין בקבלת-הפנים שנערכה לאורחים בגן מעונו של הנשיא אל-סאדאת, הוגש כיבוד בשפע. אבל הדתיים, ולנר, דניאל ואלני רובינשטיין, ראשי לישיבתו של שר-החוק, חששו לגעת באוכל. הבחין בכך אחד המלצרים ומיהר להגיש להם חבילה ארוכה: "זה אוכל כשר", הסביר להם. פתחו את החבילה ומצאו בה מנות משומרות של מזון כשר "בהכשר של הרב הייקין מבריסל".

חברי ועדת העורכים של העתונות היומית בישראל, שגילו אל בגין בטיסתו, שוכנו ללילה אחד במנהיגהאוס בקאהיר. הם קיבלו את האגף העתיק של הבניין, דווקא בגורלו של עורך על המשמר מארק גפן, נפלה סוויטה מהודרת הי מיעדת לשיכון מלכים ונסכים. נראה כי מנהלי המלון ציפו שגם מבנם בגין ישהה במלון אותו לילה, הכינו את הסוויטה לכבודו. כשלא בא, נתנו אותה לגפן. גפן התפעל כל כך מפאר ה"סוויטה ומתקניה, שלא יכול היה לעצור בהתלהבותו, מיהר לכנס את כל חברי העורכים כדי שיערכו סיור בחדר-האמבטיה ובחדרי הנוחיות של הסוויטה שלו. וכך, אחרי ארוחת-הערב ה"נה" ערכה ועדת העורכים סיור ממושך ב"סוויטה של מארק גפן", שהיתה מקושטת בפרחים ומלאה סלים גדושי פירות ומשקאות מלוא המקרר. הי עורכים לא התביישו, ערכו סוויטה ממתה כול וכויו. עד עצם היום הזה אין איש מהם יכול לפתור את התעלומה מדוע כיבוד המצרים דווקא את עורך על המשמר ושיכנו אותו דווקא בסוויטה המלכותית.

לכתב הצבאי של שידורי ישראל, רוני דניאל, נודע כי באחד ממועדוני-החילה של קאהיר,

אנשים

פיאפרי הגיע לישראל כדי לצלם סרט על הגיהמולד בר בית-לחם. יום לפני שעמד לשוב לצרפת צילצל המשלחת בלישכת-העיתונות הממשלתית. קצינהעיר של ירושלים היה על הקו. הוא מסר כי בתוך אסלת בית-השימוש במישרדו נמצאו דרכון, מיסמכים וכרטיסי סיטיסה של העיתונאי הצרפתי

במיוזנו הכנסת: במסיבת סיל-ווסטר, שהתקיימה במוצאי שבת שעברה, נראה הישר וויר לזי על גג הבית שבו התקיימה המסיבה. כשנשאל למעשיו, השיב: "שמעתי שה וויסקי הוא On the House".

צעירי המערך טוענים כי בקצב שבו מתנהלים כיום

יניה סימון הזמרת הכושית, הוכיחה כי החורף אינו מרתיע אותה. בשבוע שעבר לבשה בגדיים, למרות הקור העז, ויצאה להשתתף בבריכת-השחייה של מלון אכדיה שבו היא מתגוררת. עורך-הידון שלה, גיזוף כהן (ממיון), הצטרף אליה אך סירב לפשוט את בגדיו למרות הפצרותיה. למחרת חטפה יניה סימון הצטננות ומשה רו, בעלה של הזמרת רבקה רו (משמאל) סמנכ"ל המלון הזעיק למיטתה רופא, שהעניק לה טיפול מתאים.

ראה שורץ מי שהיתה דוגמנית-עילית הוכיחה בשבוע שעבר כי למרות שהיא אם לגיורא בן ה-26 היא עדיין יפהפייה זוחרת. לאה באה להצוגת-אופנה בחברת הקניינית צילה יצחקי (משמאל), כשהיא לבושה בחליפת מיכסיים מקטיפה, מעוטרת גדילים עם ציור של פרפר וגנבה את ההצלחה מכל הדוגמניות הצעירות. לאה, העובדת כיום כמנהלת-מכירות של מייפל-אופנה סיפרה כי היא מדמנת לפעמים את מוצרי המיפעל.

העניינים, תהיה סימנת המעי רך בבחירות הבאות: פ. ש. — שמשעמתו: "פרס שמעון — האיש הבודד לכנסת!"

עורך ענייני-הפנים בי טלוויזיה הצרפתית, רוברט